

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКЕ
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 83 0 К 027761 18 Кжж
Бањалука, 04.10.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједнице вијећа, Даниеле Миловановић и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Н.Р., због кривичног дјела изнуде из члана 242. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца у Бијељини, изјављеној против пресуде Окружног суда у Бијељини број 83 0 К 027761 18 Кж 2 од 06.03.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 04.10.2018. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се, као неоснована, жалба окружног јавног тужиоца у Бијељини и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 83 0 К 027761 18 Кж 2 од 06.03.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Зворнику број 83 0 К 027761 17 К 2 од 06.11.2017. године (која је донесена након поновљеног суђења), оптужени Н.Р. оглашен је кривим због кривичног дјела изнуде из члана 242. став 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 60 (шездесет) дана, те је обавезан да плати паушални износ трошкова кривичног поступка од 150,00 КМ, док је на основу члана 298. тачка в) ЗКП РС ослобођен од оптужбе да је починио кривично дјело зеленаштва из члана 245. став 1.КЗ РС.

У жалбеном поступку, Окружни суд у Бијељини је пресудом број 83 0 К 027761 18 Кж 2 од 06.03.2018. године, уважавањем жалбе браниоца оптуженог, преиначио цитирану пресуду Основног суда у Зворнику, тако што је, на основу одредбе члана 298. тачка а) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, са измјенама, у даљем тексту: ЗКП РС), оптуженог ослободио од оптужбе да је починио кривично дјело изнуде из члана 242. став 1. КЗ РС. Истом пресудом, на основу члана 100. став 1. ЗКП РС, одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Против ове пресуде жалбу је изјавио окружни јавни тужилац у Бијељини због битне повреде одредаба кривичног поступка и због повреде Кривичног закона, са приједлогом да се жалба уважи, другостепена пресуда преиначи тако што ће се

оптужени огласити кривим или да се пресуда укине и предмет врати истом суду на поновно суђење.

У писменом одговору на жалбу тужиоца, бранилац оптуженог је предложио да се та жалба одбије као неоснована и побијана пресуда потврди.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбу и одговор браниоца на жалбу тужиоца, одлучено је као у изреци ове пресуде, из сљедећих разлога:

Неосновани су приговори жалбе тужиоца, да је побијана пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, јер супротно жалбеним приговорима, побијана пресуда је дала разлоге о свим одлучним чињеницама.

Неосновани су и жалбени приговори којима се истиче да је доношењем побијане пресуде, другостепени суд починио повреду Кривичног закона из члана 312. тачка а. ЗКП РС .

Наиме, жалба сматра да из чињеничног дијела преиначене пресуде Основног суда у Зворнику несумњиво произилази да је оптужени Н.Р. наведену радњу починио у намјери стицања за себе противправне имовинске користи.

Изнесени жалбени приговори нису основани. Наиме, са аспекта правилне примјене кривичног закона и овај суд налази да чињенични опис дјела, које се предметном оптужницом ставља на терет оптуженом, не садржи опис да је оптужени радњу дјела предузео мотивисан намјером прибављања противправне имовинске користи, што је услов постојања овог кривичног дјела. У изреци пресуде су описане објективне радње оптуженог (упућивање озбиљне претње) које представљају принуђивање оштећеног да учини штетно располагање на својој имовини, али није наведено да је оптужени те радње у субјективном смислу предузео у намјери да себи прибави противправну имовинску корист. Осим тога, постојање овог законског елемента предметног кривичног дјела се не може претпостављати, нити се његов недостатак у изреци пресуде може надомјестити разлозима из образложења пресуде.

О свему томе побијана пресуда је дала јасне, увјерљиве и логичне разлоге које у свему прихвата и овај суд, па се жалилац упућује на те разлоге.

Према томе, како у конкретном случају дјело за које се оптужени терети не представља кривично дјело изнуде из члана 242. став 1. КЗ РС, то је, по оцјени овог суда, другостепени суд, правилно поступио када је оптуженог ослободио од оптужбе, на основу члана 298. тачка а) ЗКП РС.

Из наведених разлога жалба тужиоца није основана, па је ваљало ту жалбу одбити и на основу члана 327. ЗКП РС, првостепену пресуду потврдити.

Записничар
Соња Матић

Предсједница вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић